

Разпознаване на Създателя, необходим за световния мир

На 26 Март 2011, събота, в джамията Баитул Фатух в район Морден, Съри, Обединеното Кралство, се проведе осмият по ред Годишен симпозиум на мира на Ахмадийския мюсюлмански Джамаат. Събитието привлече повече от 1000 гости, включително министри, членове на парламенти, лордове, дипломатически служители, представители на девет различни страни и висши членове на армията и флота. Присъстваха още религиозни и граждански лидери; специалисти, включително лекари, адвокати, писатели и учители, както и местни жители.

В приветственото си слово Рафик Ахмад Хаят, президент на Ахмадийския мюсюлмански Джамаат в Обединеното Кралство, каза, че Ахмадийската общност е една от групите, които най-успешно се борят с премахването на погрешните схващания за Исляма. Това е религия, която проповядва мир и разбиране. Ето защо и Ахмадийският мюсюлмански

Джаммат проповядва интеграция и диалог на всички нива.

Сиобан МакДона, парламентарен представител на Мичам и Морден и председател на Парламентарната група на всички партии в Ахмадийската мюсюлманска общност, цитира стих от Свещения Коран. Този стих ни призовава към справедливост и лоялност във всичките ни действия. Тя каза, че справедливостта и толерантността са в основата на едно мирно общество.

Миналата година Лорд Ерик Ейвъъри спечели първата Ахмадийска Награда за Мир заради усилията си да насърчи спазването на човешките права по света. На симпозиума той каза, че липсата на толерантност е в основата на днешните световни конфликти и че съществуващите механизми на Обединените

Нации имат нужда от преструктуриране. Той също така каза, че според него Ахмадийският мюсюлмански Джамаат е в много добра позиция да изиграе ключова роля в този процес.

Ед Дейви, парламентарен представител на Сърбитън и Кингстън и Държавен министър на трудовите правоотношения, поздрави Ахмадийския мюсюлмански Джамаат за неговата 'борба в защита на мира по света'. Той каза, че мотото на Джамаата – 'Любов за всички, омраза за никой' е наистина вдъхновяващо послание.

Максууд Ахмад, лауреат на Ордена на Бринаска империя и Старши съветник по вероизповеданията към Департамента на общностите и местното правителство, прочете обръщение от Андрю Стънъл, член на парламента и Министър по въпросите на общностите.

Уважаемият Доминик Грийв, член на Съвета на Кралицата, представител на Бийкънсфилд и Главен прокурор, заяви, че в последната година светът е станал свидетел

на много примери за липса на толерантност. Атаките срещу мюсюлмани Ахмади и Християни са някои от тях. Светът се е сблъскал с много предизвикателства, най-голямото от които е гарантирането на свободата на волята и мисълта. Ако този принцип се спазва, то тогава хората в страните обхванати от конфликтни биха имали същите права, които хората в Обединеното Кралство приемат за даденост.

По време на събитието Хазрат Мирза Масрур Ахмад, Халифатул Маси V – Ръководител на световната Ахмадийска мюсюлманска общност (нека Аллах укрепи ръката му) – награди Абдул Сатар Еди, основател на Фондация Еди, с втората награда за мир на Ахмадийската мюсюлманска общност. Наградата е признание за изключителната му работа в сферата на социалните грижи и хуманитарната помощ. Тя бе приета от г-н Тарик Аван, Ръководител на Фондация Еди за Обединеното Кралство и Европейския Съюз. В записано видео обръщение г-н Еди каза:

“Не вярвам в различията,

PEACE Symposium

Love 1

вярвам в милосърдието. Никога не питам нуждаещите се каква религия изповядват. Просто виждам, че те са хора и имат нужда от моята помощ. Най-добрият начин да постигнем мир е чрез милосърдие. Ние всички трябва да обичаме ближните си.”

Ето и някои от другите изтъкнати гости:

- Пол Бърстоу, член на парламента (Сътън и Чийм) и Държавен министър на социалните услуги.
- Стефан Хамънд, член на парламента (Уъмбълдън) и Парламентарен личен секретар на Държавния секретар по

въпросите на общностите и местното правителство.

- Джейн Елисън, член на парламента (Батърси).
- Матю Офорд, член на парламента (Хендън).
- Н е г о в о превъзходителство г-н Мигел Анджел Солано Лопез, Посланик на Парагвай.
- Тарик Ахмад, Лорд на Уимбълдън.
- Негово преосвещенство епископ Пол Хендрикс, помощник-епископ на Саутуорк.
- Г-н Тамба М. Негба, Заместник върхошен комисан на Сиера Леоне.

- Представители на дипломатическите мисии на (нека Allah укрепи ръката му), каза:
Иран, Русия, Гана, Кот д'Ивоар, Индонезия, Судан, Уганда, Замбия.
- Незир Карабас, член на парламента на Турция.

По-долу представяме препис от обръщението на Негово Светейшество Хазрат Мирза Масрур Ахмад, Халифатул Маси V, Ръководител на световната Ахмадийска мюсюлманска общност (нека Allah укрепи ръката му).

След като рецитира Tash-hahud, Ta'awwudh и Bismillah, Хазрат Халифатул Маси V

казва:
"Към всички изтъкнати гости, Assalamo 'Alaikum Wa Rahmatullah – Нека мирът и благословията на Allah бъдат с всеки един от Вас.

Както повелява традицията ни, една година след последния симпозиум, днес отново сме се събрали тук. Това събитие се превърна в традиция и повечето гости днес са наши скъпи приятели извън Ахмадийската общност.

Единствената цел на това събитие е да се съберем в приятелска обстановка и да поговорим за общата ни мисия.

Тази обща мисия е да популяризираме любовта, привързаността, братството и мира. Някои мюсюлмански общности и секти не харесват Ахмадийските мюсюлмани. Въпреки това, на организирана от нас Конференция на мира присъстват доста приятели мюсюлмани, които всяка година идват с удоволствие.

Подобно на тях и наши приятели Християни, Евреи, Индуси и Сики също присъстват. Дошли са дори някои атеисти.

Нещо повече, сред нас са хора от различни страни и нации. Казаха ми, че присъстват представители на почти десет страни.

Това показва, че тук са се събрали добронамерени хора, които желаят да развият

човешките си ценности независимо от техните религиозни, културни, политически и национални различия. По този начин ние доказваме нашето милосърдие.

Хората идват тук, за да приемат човешките ценности чрез които да установят мир и хармония по света. Това е едно мултикултурно и многонационално събиране със същата тази цел.

Вярно е, че това събиране няма моментално да донесе мир по света, но то ще ни помогне да извисим човешките си ценности.

В днешни дни много страни по света са съставени от общества с различни култури и религии. Чрез възприемане на различни гледни точки и мнения и чрез срещите с различни хора

нашите съмнения и подозрения изчезват. По този начин се повишава и толерантността ни.

Когато се докоснем до другите хора, дори и за малко, тогава маловажните неща остават на заден план.

Нещо повече, когато общуваме помежду си това ни прави по-сърдечни и щедри.

Обединеното Кралство е страна, която е приютила хора от най-различни нации, култури и религии. Въпреки че по размер страната не е много голяма, широките възгледи на нейните хора я правят да изглежда като цял един отделен свят.

Някои Европейски страни имат сериозни задръжки по отношение на ученията и традициите на Исляма. Някои от тях дори са поставили ограничения за разпространението им, а други обмислят да го направят. В Обединеното Кралство обаче, случаят не е такъв.

Благодарение на либералното мислене и прогресивния характер на жителите му, тук има положително отношение. Независимо от това коя партия

управлява при обсъждането на религиозни въпроси не се допускат спекулации с чувствата на вярващите.

Моля се това желание за справедливост да остане техен водещ принцип.

По времето когато британците владеели Индия, основателят на Ахмадийската мюсюлманска общност (нека му бъде даден мир) оценил високо желанието на британците да наложи справедливост и често ги поздравявал за това. Поздравявал и правителството за това че позволява религиозна свобода. И християнските и мюсюлманските мисионери имали правото да практикуват и проповядват религия си.

По същото това време, няколко съдебни процеса са били образувани срещу Основателя на Ахмадийската общност (нека му бъде даден мир). Оплакванията били от страна на други мюсюлмански, християнски и хиндуистки секти, които открито се противопоставяли на Основателя на Ахмадийската общност (нека му бъде даден мир). Делата били водени от британски съдии изповядващи

християнството. Някои от тези дела също били от християни. Британските съдии обаче останали безпристрастни и издали осъдителни присъди дори на хора изповядващи тяхната религия.

По този начин, по време на Британското владичество, на всеки гражданин били дадени равни права. Мирът в едно общество може да се постигне само чрез подобни почтени действия. Надявам се и очаквам британците да продължат да се придържат към тази ценност независимо от световната ситуацията в момента.

Както вече споменах, това е събиране на хора от различни нации чиято цел е да се борят за установяване

на мир, любов и братство. Но ние можем да направим това само и единствено в собствените си общества и обкръжения. Нашите гости днес са от различни части на обществото. Някои са свързани с политиката, други с правителството, а трети с дипломатически кръгове.

Има и представители на организации и групи, които се стремят към мир. Ето например почитаемият лорд Ерик Ейвбъри, който винаги е пръв, когато става дума за опазване на човешките права.

Тук е и нашият местен представител в парламента г-н Сиобан МакДона, който освен справедлив човек е и голям наш приятел. Трябва да спомена и парламентарните

представители уважаемият г-н Доминик Грийв и г-н Ед Дейви. Всички те ни помагат да разпространяваме мира с всички възможни средства. Понякога е много трудно да изпълняваш ролята на приятел, когато същевременно трябва да изпълняваш ролята и на съдия. Аз обаче оценявам високо всички тези приятели и политически лидери, които успяват бъдат и двете.

Аз наистина вярвам, че ако тези наши почитаеми гости успеят да наложат мира в тяхното обкръжение, то с течение на времето този мир ще достигне всички краища на света.

Що се отнася до ролята на нашата общност, Ахмадийският мюсюлмански

Джамаат, ние се стремим да установим мир и да спрем жестокостта чрез светлината на истинските мюсюлмански учения. За съжаление, обаче, на практика, е много трудно да направим това тъй като не притежаваме никакви сили в светски условия.

Ние сме сравнително малка религиозна общност, която за момента не е считана за особено значима от Света. Независимо от това, нашите възвишени цели в един момент ще изиграят важна роля за установяване на мира, който е и основата на истинските Ислямски учения.

Светът ще възприема думата „Ислям” като синоним на мир и сигурност.

Според ученията на Исляма

сме длъжни да помагаме и на потисника и на потиснатите. Когато спътниците на Светия Пророк Мухаммад (нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него) чули това, го попитали: Но как можем да помогнем на потисника? Той отговорил просто – като спрете ръката му и му попречите да прави злини.

Потисникът смята, че може да подчини своя опонент със сила. Религиозните хора обаче вярват, че Всемогъщият Бог притежава цялата сила и че Той със сигурност ще накаже жестокия.

Следователно, за да помогнем на потисника трябва да му попречим да бъде жесток и по този начин да го спасим от Божия гняв.

Нашият Джамаат няма необходимите средства да попречи на всички жестоки хора да бъдат жестоки. Въпреки това, ние продължаваме да се опитваме да го правим като насочваме внимание на властите към този проблем или чрез нашите молитви.

Ако правителства, управляващи групи и международни организации не успеят да установят мир по

света, въпреки че имат сила, то тогава властта им е напълно безполезна.

Ако разгледаме историята на Обединените Нации, ще видим, че организацията не действа спрямо изискванията на правосъдието. Има, разбира се, някои изключения, но като цяло тя не успява да изпълни ролята за която е създадена.

Причините за това са материализма на хората, създаването на блокове и съюзи, скритите интереси, личната вражда и злоба. Всички те пречат на организацията да действа справедливо.

Липсата на непристрастност и лоялност пречат на Обединените Нации да установят мир по света.

Както вече казах, по голямата част от присъстващите тук също не могат да го направят тъй като им липсва необходимата власт и средства за това.

Ние, обаче, не сме обезкуражени от сегашното състояние на нещата.

Независимо от всичко, ние винаги се опитваме да даваме най-доброто от себе и ще продължим да го правим. Ако

можем да вдъхновим дори хора от малки области да се борят за справедливост, то ние няма да пропуснем възможността да го направим.

Ето за това организираме този Симпозиум на мира всяка година. И за това при всяка възможност призоваваме за мир в обществото.

По този начин един ден дори хората от големите области ще пожелаят справедливост. Основателят на Ахмадийската мюсюлманска общност (нека му бъде даден мир), ни учи, че мир не може да бъде установен без справедливост.

А справедливост не може да съществува без да имаш връзка с Всевишно Същество. Връзката със Създателя е тази, която поражда справедливост.

Всемогъщият Бог ни е благословил по безброй начини. Той ни учи, че е много важно да установим връзка с него, но също толкова важно е да уважаваме правата на нашите братя и сестри.

Всъщност, основателят на Ахмадийската мюсюлманска общност (нека му бъде даден мир), ни учи, че в някои ситуации задълженията ни към

човечеството са дори по-важни от задълженията ни към Бог. В живота на Светия Пророк Мухаммад (нека мирът и благословията на Аллах бъдат с него) намираме много примери за това как задълженията към човечеството са били изпълнени преди задълженията към Бог. Например, службата в услуга на хората е била с предимство пред задължителните молитви.

Според нас Ахмадите, Основателят на Ахмадийската Мюсюлманска Общност (нека му бъде даден мир) е Обещания Месия и Махди и е изпратен от Всемогъщия Аллах, за да ни припомни истинските учения на Исляма. В една от книгите си той пише:

‘Целта, с която Бог ме е изпратил, е да премахна безпокойството, което покварява връзката между Бог и Неговите създания и да възстановя любовта и искреността между тях. Чрез показване на истината и чрез потушаване на религиозните конфликти ще донеса мир и ще разкрия Божествените истини, които са останали скрити от очите на света.’

Така че, хората трябва да

осъзнаят, че връзката с Бог трябва да бъде основана на любовта, защото Бог обича Своето творението. Ако осъзнаят този факт, то те ще започнат да обичат безусловно и другите.

Според друга негова мъдрост, показването на истината ще спре религиозните войни.

Потушаването на религиозните войни от своя страна ще постави основата на дълготрайния мир.

Въпреки че по света се правят опити за установяване на мир, несправедливости все още съществуват.

Това е така, защото стремежът да се изкорени несправедливостта и да се установи мир не е продиктуван от честни намерения.

Истинската основа на мира е честността, която идва от сърцето.

Религиозните войни са рядкост в наши дни, но войната между отмъстителността и зложелателството все още съществува.

Тази невъоръжена война води до ограничаването или

забраната на някои напълно безобидни мюсюлмански религиозни практики и традиции.

Твърди се, че целта на тези мерки е да помогнат на мюсюлманите да се интегрират в местното общество и че нямат нищо общо с религията.

Това е един дълъг дебат, който не желая да разисквам сега.

Ще кажа само, че отговорна тези мерки, някои мюсюлмани извършиха действия, които са в разрез с ученията на Исляма. Може да се каже, че в крайна сметка и двете страни не проявиха почтеност.

Взаимната любов се подклажда от честността. А да си честен означава да се отнасяш към света така както ти диктува сърцето. Човек не трябва да се преструва на такъв какъвто не е.

Такава крайност обикновено не се възприема добре на национално или международно ниво.

Н а б л ю д а в а й т е политическите вълнения в някои страни по света, където хората се изправят срещу своите правителствени лидери.

Вътрешни безредици и смут царят в някои арабски държави, в държавите на Персийския залив, както и в Северна и дори в Западна Африка.

Останалата част от света е много загрижена, защото това може да бъде заплаха за международния мир и сигурност. Международни организации се опитват да опазят човешките ценности като свалят от власт управниците, които потискат народа си и като принудят правителствата да спазват правата на хората.

Истинската почтеност изисква да спасиш потиснатите от натиск на техните владетели и да предотвратиш безредици в световен мащаб. Необходимо е обаче самото общество да знае, че не трябва да участва в безредици или да извършва действия, които ще навредят на икономиката на страната им.

Този принцип трябва да бъде следван, за да се запази мира, след като веднъж вече е установен.

За съжаление не виждаме истинска добродетел и честност. Представете си, че имаме две страни в една и съща

ситуация. Международната общност обаче подкрепя правителството на едната, а по другата стреля с ракети под претекст, че помага за освобождаването на народа ѝ.

Преди няколко дни, журналист от ВВС интервюира представител на Белия Дом във връзка със световната ситуация.

Журналистът попита защо подходът на САЩ към Либия е различен от този към Бахрейн, Йемен и някои други страни.

Говорителят не можа да даде точен отговор на този въпрос.

Ние всички знаем, че определени интереси често взимат превес над честността и справедливостта. Силните страни в света желаят да запазят лесния достъп до богатството и природните ресурси на някои страни. Те не жаят да се конкурират с други страни за същите тези ресурси. За това решенията им винаги са под претекст, че освобождават хората или че помагат за установяването на световен мир.

Може да изглежда сякаш двата основни блока от миналото са се разпаднали, но

в действителност те просто са станали по-малко активни.

В днешната политическа и икономическа ситуация в света тези блокове придобиват все по-ясни очертания.

Основният фактор, влияещ на политическата обстановка в тези страни, е международната икономическа ситуация в момента, която ни води към нова война.

Всички страни могат да си помагат взаимно по почтен начин, чрез създаване на подходящите индустриални и икономически връзки основани на честни сделки.

Те не бива да се опитват да придобиват облаги по незаконен начин, а да се стремят да се обединят в името на общото им благо.

По въпроса за богатството на другите страни и другите хора, в стих 132 от Глава 20, Свещеният Коран ни учи следното:

И не напъргай очите си да се взираш в онова, което Ние сме дарили на някои класи от тях да му се наслаждават за кратко време - велико-лепието на този свят - за да може Ние да ги изпитаме по този начин. И

даровете от твоя Повелител са по -добри и по - трайни.

Тази заповед ни е дадена именно заради завистта и враждата между държавите, която е в резултат на неравномерно разпределените богатства и ресурси. Заради тази алчност избухват разправи, които водят до тежки последствия.

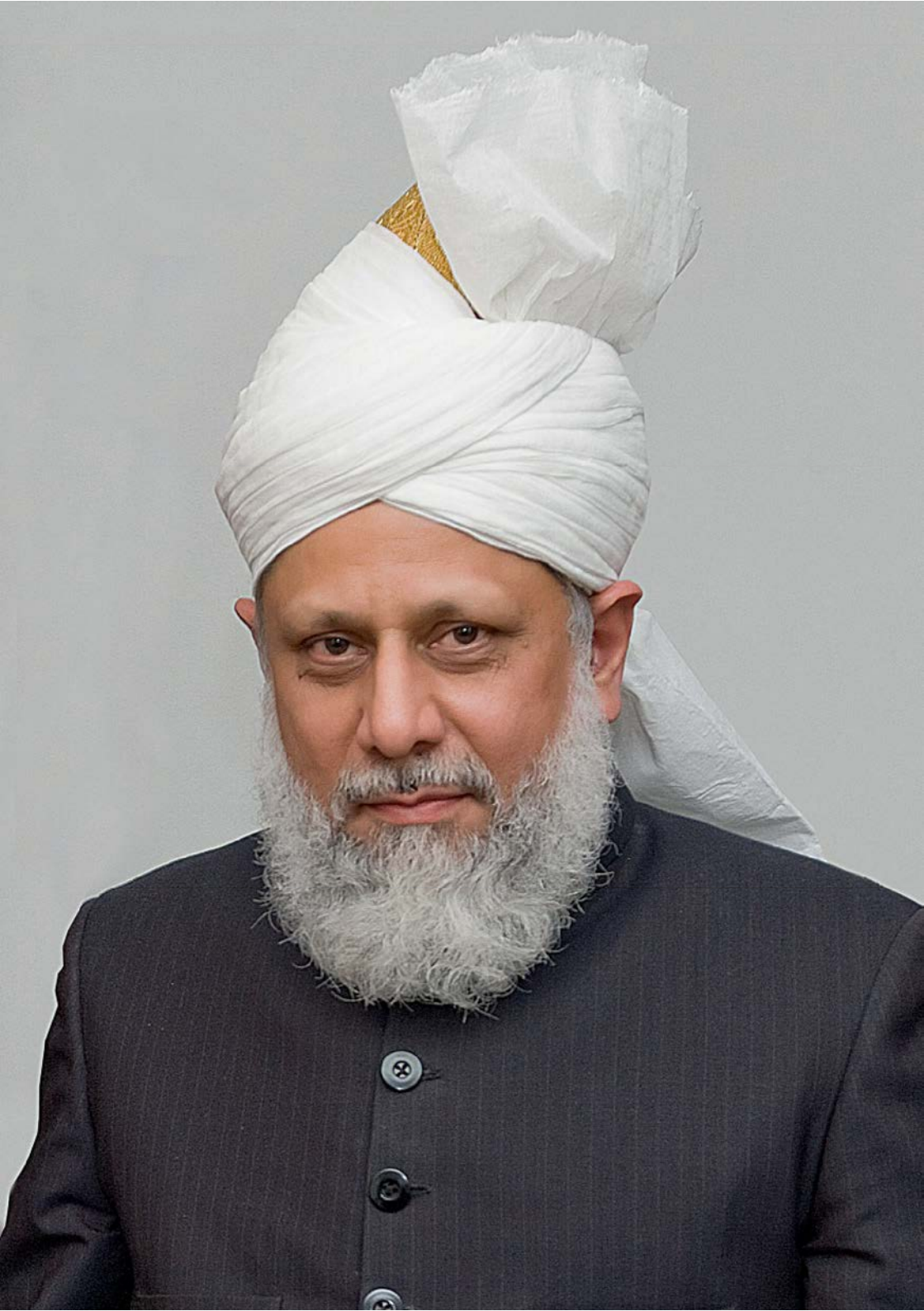
Последните войни по света бяха породени именно от тази завист.

В опит да се избегне подобна ожесточеност, Корана заповядва да не гледаме завистливо богатствата на другите, а да насочим погледите си към тези, които са в нужда или имат по-малко.

По този начин народите се учат да извличат полза от ресурсите на другите, но по законен и справедлив начин.

За съжаление, този въпрос не може да бъде изчерпан в малкото време, което имаме.

Накратко само искам да кажа, че пълната липса на справедливост води до тревожността и безпокойството, което виждаме в днешно време не

само на национално, но и на международно ниво.

И за това се питаме, как може да се разреши този проблем? Отговорих на този въпрос по-рано като цитирах Основателя на Ахмадийската Мюсюлманска Общност (нека му бъде даден мир), когато той каза, че трябва да изградим връзка с Бог и винаги да показваме истинската си същност.

За съжаление, не само материалистично настроените хора, но и някои последователи на Исляма разпространяват религиозен фанатизъм.

Въпреки това, връзката с Бог все още може да бъде решение.

Тези, които ни познават знаят, че Ахмадийската общност не само призовава за мир, но и се опитва на практика да покаже смирение и толерантност. По този начин следваме истинските учения на Ислям и ощастливяваме нашия Бог.

Когато нашето общество изпитва болка или страда емоционално, ние показваме смирение и толерантност. Когато ни се отнемат

гражданските права, ние показваме смирение и толерантност. Когато нарочно ни се нанася финансова вреда, ние показваме смирение и толерантност. Когато имотите и вещите ни са отнети или унищожени, ние показваме смирение и толерантност. Дори когато отнемат живота ни, ние отново показваме смирение и толерантност.

В Пакистан ни е забранено да практикуваме религията си, но независимо от това ние не създаваме каквито и да е безредици.

През май миналата година, 86 Ахмадийски мюсюлмани бях измъчвани по време на петъчната им молитва. Изтърпяхме тази трагедия със смирение.

Наскоро в Индонезия наши братя Ахмади бяха измъчвани по възможни най-варварски и жесток начин. Ние, обаче, не реагирахме войнствено, нито предприехме каквито и да е било скрити атаки.

Въпреки всичко това, Ахмадите живеещи в Пакистан, Индонезия и други страни все още са техни граждани.

Ахмадите принадлежат на

същите местни групи и са част от същите тези общества, в които цари тероризъм.

Ако не открито, то тайно, някои от нашите членове са могли да вършат нежелателни или неприятни действия.

Ние обаче никога не сме реагирали грубо или жестоко срещу тези хора, тъй като сме научени да бъдем смирени и толерантни.

Ние винаги прилагаме ученията на Исляма, а той казва никога да не вземаме закона в свои ръце, да не създаваме безредици и винаги да действаме в интерес на страната си. Това означава да обичаш истински страната си.

Поведението на Ахмадите по света винаги е едно и също, без значение дали произходът им е азиатски, африкански, арабски, европейски или американски.

За да ощастливят Бог те винаги стоят настрана от всякакви безредици. Точно това поведението един ден ще спаси света от анархия и ще гарантира установяването на световен мир.

Хората по света днес имат нужда да се придържат към този тип поведение. Имат нужда да познаят своя Създател и да изпълнят волята му.

Всички те трябва да се замислят не само за своите права, но и за своите задължения. Трябва да се замислят за благополучието на другите.

Този принцип трябва да бъде приложен на личностно ниво, на национално ниво и на международно ниво. Той трябва да бъде възприет от всички национални лидери, а големите държави трябва да съблюдават за спазването му.

Без този принцип, всеки опит да установим мир ще има само временен ефект.

Това е моята молитва, че нашето общо желание за мир да бъде постигнато възможно най-скоро.

Накрая, искам още веднъж да Ви благодаря от все сърце за това че осветихте с присъствието си това събитие и че изслушахте думите ми.

Благодаря Ви.”